

Británie “pokrokový” nejvyšší soud: Zločince nelze deportovat do zemí s horší zdravotní péčí, než má Británie

- CZ24 News | 12. května 2020

VELKÁ BRITÁNIE: Britský Nejvyšší soud uvrhl deportační politiku této země do chaosu rozhodnutím, že zahraniční zločince nelze deportovat do zemí s horší bezplatně dostupnou zdravotní péčí než má Velká Británie.

Soudci včetně neblaze proslulé bývalé prezidentky nejvyššího soudu lady Hale a dvou jejích kolegů, kteří rovněž příležitostně slouží jako členové Evropského soudu pro lidská práva, se shodli na tom, že zimbabwský migrant, který měl být deportován už před deseti lety, by takovým vysídlením utrpěl porušení Článku 3 Evropské konvence o lidských právech, která praví, že: „Nikdo nesmí být podroben mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestu.“

Migrantovi právníci tento evropský článek chytře reinterpretovali, když většina jej chápala jako zákaz fyzického mučení tak také, aby to bylo i o držení v nehygienických podmínkách, na základě čehož vzniká jejich klientovi právo zůstat v Británii po tak dlouho, pokud mu jeho země nebude zdarma moci poskytnout stejnou, drahou a daňovými poplatníky financovanou péčí jeho onemocnění HIV, jako britská Národní zdravotní služba (NHS) a Nejvyšší soud s tím souhlasil.

Tento soud rovněž liberálně a transparentně „nařídil, že nikdo nesmí publikovat nebo odhalit jméno či adresu“ toho Zimbabwana, tudíž omezil svobodu tisku, aby tento náhodou nemohl veřejnosti poskytnout plná fakta o tomto případě, ač odhalil, že dotyčný byl, než vláda nařídila jeho deportaci, „odsouzen za ublížení na těle“ a také odsouzen za další „přečiny včetně nelegálního držení zbraně a munice“ v době, když byl vydán příkaz k vyhoštění, ale nerealizován.

Vláda už teď deportuje čím dál méně migrantů, přičemž úroveň ilegální migrace čím dál víc narůstá, takže teď vypukly obavy, že tento precedent rozsudku ohrozí mnoho dalších deportací včetně bojovníka ISIS účastníčího se hromadných znásilňování Yaquba Ahmeda, kterému se nakonec skoro povedl v říjnu 2018 utéct ze země, než se na něj vrhli cestující, nebyl ale nikdy potrestán a pořád zůstává a daří se mu podávat různá odvolání.

Tento Nejvyšší soud Spojeného království je výtvozem bývalého globalistického ministerského předsedy a architekta Irácké války Tonyho Blaira, a panují domněnky, že se už řadu let soustřeďuje na tzv. justiční aktivismus (redakční poznámka - jako to u nás prováděla Šabatová), kdy kritici tvrdí, že v podstatě vytváří nové, z prstu vycucané právo, aby tak své členy ověncila politickou proslulostí, jako když rozhodl, že rozhodnutí Borise Johnsona požádat královnu, aby dočasně suspendovala parlament v době, kdy poslanci usilující o setrvání ho zkoušeli zablokovat Brexit pomocí prohlášení, že je to nezákonné, ač nemohli poukázat na jakékoliv zákony, které se tím porušují.

Tento dojem o Nejvyšším soudu, který si za pochodu vynalézá nové zákony, ještě posílila vyjádření lorda Neuberga, bývalého prezidenta tohoto soudu, který byl ještě členem jeho Doplnkového panelu, že jeho soudci „se vyrovnávají“ se skutečnostmi, že nemají žádnou pravomoc měnit zákony tím, že „jsou schopni ‚interpretovat‘ významy a my je občas interpretujeme, oh, s velkou představivostí.“ (asi jak když náš Nejvyšší soud rozhodne o nezákonnosti zákazu hidžábu ve škole.)

Ministerstvo vnitra, které by mělo odpovídat za bezpečnost hranic a veřejnou bezpečnost, poskytlo

charakteristicky nic neříkající oficiální reakci tvrzením, že rozhodnutí Nejvyššího soudu „pečlivě zvažují, než přikročí k dalším krokům.“

Vládě se v minulosti nedařilo splnit sliby o zastavení ilegální migrace na člunech, zveřejnit zprávu o etnickém původu znásilňovačů organizujících gangy dětské prostituce a zbavit tyto znásilňovače britského občanství a deportovat je, pokud mají dvojí občanství, což vše jsou jen malé ukázky z velkého katalogu jejích neúspěchů, které obvykle zařídili pokrokoví soudci.